

РЕШЕНИЕ

№ 1730

гр. София, 10.03.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 4 състав,
в публично заседание на 25.02.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ирина Кюртева

при участието на секретаря Росица Б Стоева, като разгледа дело номер **811** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.84 вр. с чл.76б, ал.1, т.2 от ЗУБ.

Образувано е по жалба на К. Н. Ф., ЛНЧ [ЕГН], гражданка на И., с адрес: [населено място], [улица], РПЦ на ДАБ при МС обжалва решение №2-ОК/09.01.2020г. на интервюиращ орган при ДАБ-МС, с което не е допусната последваща молба с вх. УП -18324 от 27.12.2019г. до производство за предоставяне на международна закрила.

В жалбата се излагат твърдения за незаконосъобразност на обжалвания акт поради допуснати съществени процесуални нарушения и противоречия с материалния закон. Органът не е ценил правилно фактите, на които се е позовала жалбоподателката и връзката им със ситуацията в И., характеризираща се с висока степен на насилие. Обстановката в И. и по-конкретно в провинция К. е изключително напрегната и сложна, което не е отчетено при постановяване на административния акт. Моли да бъде отменено обжалваното решение и преписката върната на административния орган за ново разглеждане със задължителни указания за допускане на разглеждане на молбата за международна закрила.

В открито съдебно заседание жалбоподателката се явява лично и се представлява от адв. В., която заявява, че поддържа жалбата и моли решението на интервюиращия орган при ДАБ да бъде отменено и преписката да бъде върната за ново разглеждане. Подробни съображения излага в писмени бележки.

Ответникът – Интервюиращ орган на ДАБ при МС, чрез процесуалния си представител юрк. Ч., моли жалбата да бъде отхвърлена.

Софийска градска прокуратура не се представлява.

Съдът, след като се запозна с жалбата, становището на жалбоподателя и извърши съвкупна преценка на доказателствата, приобщени към делото, намира за установено следното:

Жалбоподателката е гражданка на Ислямска Република И., [дата на раждане] в [населено място], етническа принадлежност – кюрд, по вероизповедание – мюсюлманка сунит, омъжена. От 2016г. е в Р България.

С Определение №722/03.02.2017г., постановено по адм. дело № 12515/2016 г. по описа на АССГ е оставена без разглеждане подадената жалба от К. Н. Ф. против Решение №11065/08.11.2016 г. на Председател на ДАБ към МС на РБ, с което ѝ е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут и е прекратено производството по делото. Определението е влязло в сила на 21.02.2017 година.

С Решение № 325/15.01.2018 г., постановено по адм. дело № 9775/2017 г. по описа на АССГ е отхвърлена жалбата на К. Н. Ф. срещу Решение № 15314/04.08.2017 г. на Председател на ДАБ към МС на РБ, като решението е влязло в сила поради необжалването му от страна на оспорващата.

С Решение № 5513/18.09.2019 г., постановено по адм. дело № 8255/2019 по описа на АССГ е отхвърлена жалбата на К. Н. Ф. срещу Решение № 37-ОК/05.07.2019 г. на Интервюиращ орган при ДАБ към МС на РБ ,с което не е допусната последваща молба рег. № УП-18324/25.06.2019 г. на ДАБ до производство за предоставяне на международна закрила. Решението е влязло в сила поради необжалваемостта му на датата на постановяването му.

С Решение № 51-ОК/22.10.2019 година, Интервюиращ орган при ДАБ към МС на РБ не допуснал последваща молба, с рег. № УП-18324/08.10.2019 година на ДАБ към МС на К. Н. Ф. до производство по предоставяне на международна закрила. С Решение № 7986/16.12.2019г. по адм.д. 12850/2019г. решението е потвърдеено.

Жалбоподателката подава последваща молба за международна закрила с рег. № УП 18324 от 27.12.2019г., в която е посочила е, че за нея са налице нови обстоятелства, свързани с бежанската ѝ история и основателни опасения за живота ѝ в И.. Прилага документи, доказващи твърденията ѝ и удостоверение от полицейското управление А. и протокол на следствия съд в К..

С решение № 2-ОК/ 09.01.2020 г., интервюиращия орган при Държавна агенция за бежанците при МС не допуска до производство за предоставяне на международна закрила молбата на чужденеца, поради което К. Ф. подава жалба срещу така издаденото решение пред АССГ и е образувано настоящото производство.

Оспореният акт е връчен лично на своя адресат на 05.12.2019 г., а жалбата, въз основа, на която е образувано настоящето производство е депозирана в съда на 12.12.2019 г., следователно същата е процесуално допустима.

При така установеното от фактическа страна, съдът стигна до следните правни изводи:

Жалбата е допустима, като разгледана по същество е неоснователна.

Обжалваното решение е издадено от А. К., определен за интервюиращ орган, съгласно Заповед № РД05-249/ 23.03.2016 г. на Председателя на ДАБ-МС. Административният акт е издаден в рамките на предметната компетентност на издателя му, съгласно чл. 76б, ал. 1, т. 1-3 от ЗУБ. Актът е произнесен своевременно и в срок, след сезиране на органа с последваща молба за предоставяне на международна закрила, съгласно чл. 76б, ал. 1 от ЗУБ.

Жалбоподателката е представила два броя черно- бели фотокопия на документи с

приложен превод. Първият документ е издаден на 18.11.2019г., с номер 3451, на председателството на федерален апелативен съд в К., в който е обективизирано, че жалбоподателката се явила в съда и под клетва заявила, че на 15.11.2019г. терористичната групировка „ДАЕШ“ оставила заплашително писмо в къщата ѝ, с което била зъплашена със смърт. Вторият документ е с № 289 от 17.11.2019г., фотокопие с превод, издаден от следствен офицер в полицейско управление А.. Адресиран е до съдия на следствения съд в К. и съдържа информация, че на 17.11.2019г. в управлението се явила К. Ф. и подала жалба срещу терористичната групировка „ДАЕШ“ за оставено заплашително писмо в къщата ѝ. От съдържащото се в документите следва извод, че жалбоподателка се явила лично на 17.11.2019г. в полицейското управление в А., а на 18.11.2019г. се явила в апелативния съд в К.. Очевидно е налице противоречие, тъй като от 2016г. жалбоподателката е в Р България и пребивава в РПЦ [населено място], като не е напускала същия. Правилно, представените писмени доказателства не са кредитирани от ответника като достоверни, като следва да бъде посочено, че същите са представени в незаверено копие. Освен това, същите са съществували към момента приключване на съдебното производство по адм.д.12850/2019г. на АССГ, но не са представени, което сочи, че са съставени за целите на поредната последваща молба за закрила.

Административният орган е изложил подробни мотиви, които и настоящата съдебна инстанция напълно споделя, че в настоящата молба - последваща такава, чужденката не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното ѝ положение или относно държавата ѝ по произход, както и че не сочи нови факти. Посоченото обстоятелство в писмената защита, свързано със здравословното състояние на жалбоподателката е било предмет и обсъдено в Решение №235 от 15.01.2018г. по адм.д. 9775/2017г. на АССГ.

Доводите на жалбоподателката в насока, че в обжалваното решение не са съобразени всички факти и обстоятелства, са неоснователни. В него са изложени достатъчно конкретни и подробни мотиви, че преди да се пристъпи към разглеждането на последваща молба за предоставяне на международна закрила, се преценява нейната допустимост, съгласно разпоредбата на чл. 13, ал. 2, т. 4 от ЗУБ. В тази разпоредба е посочено, че производство за предоставяне на международна закрила не се образува, когато чужденецът е подал последваща молба, в която не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход.

Съгласно разпоредбата на чл. 76б, ал. 1 от ЗУБ, в срок от 14 дни от подаване на последваща молба за предоставяне на международна закрила, интервюиращият орган единствено и въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца – молител, без да се провежда интервю, взема решение, с което допуска или не допуска последваща молба до производство за предоставяне на международна закрила. От посочената правна уредба следва, че за да прецени дали обстоятелствата, на които молителят се позовава в последващата си молба за международна закрила, са нови, органът следва да вземе предвид обстоятелствата, на които се основават предходните молби за международна закрила, подадени от чужденеца. На второ място, органът следва да извърши преценка дали тези обстоятелства са от съществено значение за личното положение или за държавата по произход.

Интервюиращият орган не е допуснал сочените в жалбата процесуални нарушения – изяснил е всички заявени от кандидата обстоятелства във връзка с индивидуалното му

положение и бежанската му история. От своя страна жалбоподателката се позовава на обстоятелства, които не могат да се приемат за нововъзникнали, респективно така изложените твърдения не засягат и не променят нейната бежанска история, а именно от нейна страна не са представени съответните достоверни писмени доказателства и информация, които да са от съществено значение за личното ѝ положение или относно положението в държавата ѝ по произход.

Обществено-политическото положение в И. сочи, че не е налице съществено изменение на ситуацията със сигурността. Приложената справка също не установява промяна в негативен аспект в сравнение с оценката при предходната молба. Няма основание да се приеме, че е налице безогледно насилие, а и че не съществува реален риск чужденката да понесе тежки посегателства. Това, свързано с обстоятелството, че от страна от жалбоподателката не са изтъкнати основателни причини, които да обосновават страх от преследване или да съществуват данни, че поради самия факт на връщането ѝ на територията на тази държава същата се излага на реална опасност да претърпи тежки и лични заплахи срещу живота или личността, не дават основание да се приеме наличие на предпоставките за предоставяне на хуманитарен статут.

В конкретния случай, с оглед наличието на предпоставките визирани в чл.13, ал.2, т.4, вр. чл.76а ЗУБ, с изследване на всички представени доказателства и при спазване на процедурата по тази норма е издадено оспореното решение. Същото е издадено при наличието на съответните материално правни предпоставки за недопускане на разглеждане по същество на последваща молба на жалбоподателя.

По изложените съображения, съдът намира, че оспореното решение е законосъобразно, без да са налице отменителните основания по чл. 146, т. 1 – 5 от АПК във вр.с чл. 91 от ЗУБ. Жалбата е неоснователна и такава следва да се отхвърли.

Разноски по делото не се претендират от страните, поради което съдът не дължи произнасяне по дължимостта им.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София – град, 4-ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на К. Н. Ф., ЛНЧ [ЕГН], гражданка на И., с адрес: [населено място], [улица], РПЦ на ДАБ при МС обжалва Решение №2-ОК/09.01.2020г. на интервюиращ орган при ДАБ-МС, с което не е допусната последваща молба с вх. УП -18324 от 27.12.2019г. до производство за предоставяне на международна закрила.

РЕШЕНИЕТО, съгл. чл.86 ЗУБ, е окончателно и не подлежи на касационно обжалване.

СЪДИЯ: